

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETESI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők,
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Előfizetési felhívás!

Kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetéseik július 1-vel lejárt, mentől előbb azt megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében akadályozva ne legyen.

A „Csurgó és Vidéke“ előfizetési ára:
Egész évre — — 4 frt
Fél évre — — 2 frt
Negyed évre — — 1 frt.

Teljes tisztelettel
A „CSURGÓ és VIDÉKE“
kiadóhivatala.

Katholikusok önkormányzata.

Minden vonalon, az ország minden falujában most folynak a kath. összehívott kongresszus előkészületei. A mozgalom nem tisztán egy felekezet belügyi kérdése, hanem országos fontossága. Az új vallásügyi törvények kei bekövetkező korszak magát a kath. főpapságot és az egész lelkészi kart ahhoz a követeléshez állította, hogy maga is a legőszintébben akarja az önkormányzati szellemet a hitélet erősítésére. És éppen ez a körülmény kecseltet azzal a reménnyel, hogy — nem mint 1870-ben — az összehívott kongresszus eredményes lesz. Általános szempontból fontos ez, mert hit-

felekezeti téren minden vallásra elkövetkezik az önkormányzat lehetősége és — legalább külsőségekben — a felekezetek egyenjogú administrációjában fognak egymáshoz hasonlítani, különös fontossága a kezdeményezés sikere esetén a kath. hívekre, mert e legnagyobb felekezetnek az önkormányzatba való beillesztése a hitbéli buzgóságot, az érdeklődést fogja kétségen kívül eredményezni.

A kérdés rendezése elé azonban két súlyos akadály áll. Megmondjuk őszintén mi: egyik az állami preponderancia, másfelől a püspöki tekintély kishitű féltése. Akadály ez a két ellentétes vélemény, mely harcot akar vívni.

Tessék csak utánna gondolni. Éppen fenkölt szellemű genialis hercegprimásunk volt az, ki a tetszetős „szabad egyház, szabad államban“ theoriát a mostani tavaszon a Szent István társulatban mondott fényes beszében oly meggyőzően megczáfolta s kimutatta, hogy ennek az elméletnek keresztül hajtása egyrészt képtelenség, de más részt, a mennyiben mégis ez alapon rendeztek be intézményeket, azok ugy az egyháznak, mint az államban és társadalmi rendnek csak kárára voltak. Igenis erősen köze van az államban az egyházhoz, mert csak az atheisták hirdetik azt a tant, hogy

a vallás legyen magánügy, ahhoz az államban semmi köze. A vallásügy elsőrendű közügy, melyet az államhatalomnak kezelni, gondozni kell, arra magának befolyást kell biztosítani.

A vallásfelekezetek nem magántársulatok, hanem közjogi testületek, miként ezt különösen nálunk az országos törvénytárból évszázadokra visszamenő törvényes intézkedésekből megtanulhatjuk.

Ne játszunk a jelszavakkal!

Hogy ez a megindított mozgalom sikerre vezessen, ne csináljunk belőle hadjáratot.

Csak azok állítják föl a két végletben felfogásukat merevséggel, a kiknek suttyomban egy a céljuk: az autonómikus mozgalmat sikertelenné tenni.

Pedig a kérdés történeti fejlődése is arra utalna, hogy ne azt tekintjük, a mi szét választ, hanem: a mi egyesít.

Ismeretes ugyanis, hogy a kath. autonomia jövőre félszázados jubileumát fogja ülni előkészítésének. Az 1848. XX. t. cz. stipulálásával egyidős a vágy, hogy a kath. hívek vallási ügyeikben önrendelkezési szabadságot nyerjenek.

E jogos és minden tekintetben méltányos óhaj, mely az elnyomatás szomorú korszakában — miként a hazaszeretet — csak a szívek mélyén elrejtve élt, a hatvanas években a polgári és a politikai szabadságok első

T á r c s a.

A drukks a drukkhöz kötött reflexziók. Irja Matter János.

Irhattam volna a drukks helyett szurkolást, de, mert a drukks egy oly általánosan elfogadott szólam a diaknépél, hogy a szurkolás árnyéka sem lehet annak, a mit a diak a drukks alatt érez: marad tehát drukknak a drukks.

Azt tartom, hogy országszerte minden közepiskoláknál roppant sok izzadáson csepp folyhatott le az élet virágán: az ifjuságán s oly helyeken, a hol nyolcz osztály van, bizonyára már májusban kezdődött az izzadáson drukkolás.

Már annak hivatalos kijelentése, hogy Drávay-, Imrefi- és Péterynek ajánltatik az erettségétől való visszalépés, szörnyű korster-nációt idézett elő a 8-ik osztályban Csáváson; mert ha már előre hármat predestinálnak bu-kásra a tanárok: mi lesz akkor, ha majd ott ülnek annyi cenzor előtt, a kiknek szívében harag dúl az eg-kori visszafelérés miatt; gyomrukban ott van még az évközi válránga-tózasok miatt való bosszúérzet; agyukban ott székkel a kérélehetetlen katói szigorúság mely

a jeles feleletet is csak gyöngye elégséges osztályzatra érdemesíti. —

Ezen első drukks után jött a második s mert Csávást tettük drukkolásaink köz-pontjává, maradjunk hát Csáváson. A máso-dik drukks a 8-ik osztályról szóló vizsgálá-tuk jelentkezett.

Badarabbnál badarabb dolgokat lehet ilyenkor hallani még a legjobban elkészültektől is, mert nem vigyáznak a kérdésre, Ho-ratiusból gladiátor lesz, Tacitusból komédia-író; Berezsényi mint testőr tartózkodik Má-ria-Terézia udvarában s behozza az alexandin verselést, Bessenyeit ellenben költői hévben és szárnyalásban Horatiust felülmuló ódaköl-tővé tette meg az egyik drukksos fráter s oly elkeseredetté Kölcsei irányban a szigorú kritikáért, hogy szinte gyölkkel akart volna nekimenni.

Ennek is vége lett s jött az érettségi írásbeli. A már amúgy is hosszú nyúlt arcz az írásbeliek alatt folton keskenyedett. A ma-gyarral csak megvan az ember; de a német-nél már az ing a testhez tapad; a latinnál facsaró vizzé lesz; a görögnél már a kabáton keresztül is kiút az izzadás; a mennyi-ségtannál majdnem ájulás könyvekezi a drukkolót.

Ámde mikor már vége van a sok fir-kálásnak, úgy feszít a csávási volt nyocza-

dász a csiribiri diaknépség előtt, hogy jobban se kell s nagy kegyesen elfogadja a köszöntéseket, melyek sűrűbben jutnak ki neki, mint talán tanárjának.

Mig a csávási fiatal urak előkészülnek, még pedig délelőtt az asztalnál, vagy a kertben tanulgatva, ebéd után az ágyon horkolva, uzsonna idején, a megbeszél helyen, egy kis ártatlan homoki bor mellett a jövő reményeit megbeszélve: addig a „sárga csó-rtek“ esnek keresztül a drukkolás izgalmain.

Istenem, mennyire változik az ember. Az I. és a II. osztályban. Istenként emelke-dik a tanár tanítványa előtt, a ki, ha látja, hogy az osztályfő, vagy az igazgató közele-dik, rögtön beszalad a legközelebbi kapuba s másnap szent ábrázattal ül az iskolában, rémséges drukksok közt, hogy nem szólitta-tik-e ki, hogy egy alapos elégtelennel tudomásul vegye, hogy hékás, jó lesz ám otthon ülni s nem kujtorogni.

Mikor a III. osztályba lép a diak, már csak félisteneknek nézi tanárait; legfőlebb a német nyelv előadóját részesíti a feliste-nekénél magasabb megtiszteltetésben; mivel az atkos német szögletes betűi; rendzavaró der-die-das-sza; erős, gyöngye és vegyes dek-linációja: ugy összevarják egyik-másik gon-dolkodását, hogy „der König“ nőnemű lett,

pirkadásával azonnal előtört a szivek mélyéből és nagy hullámokat verve, foglalkoztatta az elméket, megbeszélés tárgyát képezte a sajtóban és lassacskán az ügy annyira megérett, hogy 1870. és 71-ben a kath. autonomia szervezeti szabályai és elkészültek.

Mi történt velök, a kormány alkalmazta-e velök szemben vető jogát, nem tudjuk, de az bizonyos, hogy huszonhat évvel sem vagyunk előbbre ezen kérdéssel.

Pedig éppen a kath. egyház vesztett sokat e huszonhat évvel, ha a hitbeli közöny veszteségmértékét nem is kutatjuk, ott vannak rendezésre szolgáló kérdései: az iskolák gondozása és felügyelete, a kath. vagyon kezelése, a patronatusi jogok rendezése és a kongrua.

Mindezen kérdések még csak közel sem jutnak a sikerhez, ha vagy az elfogultság vagy pedig a szűkkeblűség fogja irányítani a szervező mozgalmat. Félünk tőle, hogy ha az ellentéteket keressük, a Balázsfalvi érsekség nandartariusaival még a nemzetiségi kérdés is be fog vonulni. Ez aztán szép dolog lesz!

A mit tehát a sajtó e kérdésben kifejezhet — az ha a cél szolgáltatásban áll — csak az lehet, hogy az előintézkedések során óva intsük az érdekelteket, ne igyekezzenek ebből politikai tökélet csinálni s ne a merev végletek álláspontjára helyezkedjenek: ez méhében hordja a balsikert. A kath. autonomia széles cselekvési és rendelkezési térhez juthat. A népiskolák kezelése, az egyházi alkalmazottak szolgálati viszonya, az egyházi adók kiszabása és beszedése, erről való rendelkezés. A közszellem emelésére világi választmányok adhatnak a püspök mellé, mely közreműködik többek közt az egyházmegye vagyonának elköltésénél. Lesznek a plebániák mellett is világi választmányok. Szóval — ha barikádokat nem emelünk, sikerülni fog olyan autonóm jogkörben institúciókat teremteni, a milyenek Német- és Franciaországban állami törvények alapján állanak fenn.

Egyházmegyei közgyűlés.

Egyházmegyei közgyűlés volt június hó 29, 30-án Csurgon melyet igen látogatottá tett. Antal Gábor püspök részvétele. Az ülést megelőzőleg Verbay István lelkész tartotta az egyházi imát, melynek végeztével megkezdtek, a közel 100 pontból álló tárgyszorozatot. A tárgyszorozatot fobb pontját képezte az esperesi jelentés, melyet egész terjedelmében s részleteiben is elfogadtak. Az esperesi jelentés szerint eltekintve egy két hitközség különösen Gyöngyösmellék bajaitól, nagyobb orvoslást kívánó bajok nincsenek az egyházakban; a hit és erkölcsi élet nem változott és elég kiegyesítő.

Az esperesi jelentés befejezése után Begedy István esperes beadta lemondását. Ezt megelőzőleg az egyházmegye Antal Gábornak jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki személyes megjelenéséért, a ki meleg szavakban fejezte ki köszönetét a figyelemért.

Legnagyobb érdeklődést keltett a főgymnasium sorsa. E tárgyban lapunk 2 számban már ismertettük Dr. Vida Károly igazgató által készített memorándumot. A közgyűlés annak minden pontját elfogadta. Nemi vitát keltett az internátus mikénti szervezésre, és a Kalocsay-fele tanári lakás le-, vagy le nem bontása okozott. A gymnasiumra vonatkozó fobb határozatok következők. Az új épület befejezéséhez megkivántató költségen a magyar általános takarékpénztárból vétetik fel. Már szeptemberben az új iskolai év lehetőleg az új épületben nyitandó meg. Az ünnepélyes felavatás, a gymnasium fenállásának 100-éves megünnepelésével együttesen 1898-99 iskolai év megnyitáskor fog végbe menni, meg pedig lehetőleg nagyszabású ünnepség kíséretében.

A Kalocsay-fele tanári lak még ez évben lebontandó s mint az új épülethez vezető bejáró pákirozandó. A régi épület internátussá alakítandó át, lehetőleg meg ez évben, illetve, mielőtt az atköltözökös az új épületbe megtörténik. Az internátushoz szükséges átalakítás költségeinek fedezéséhez szükséges összeg költséggel szerződésbe, de mégis a cultus minister esetleges segélyezést végett megkérendő. Az internátus a körülményekhez képest 40-50 növendék teljes ellátására, a modern követelménynek megfelelőleg, rendezendő be. Egy egy növendék ellátás fejében 250 forintot fizet. A növendékekre egy bent lakó segédtanár ügyel, sőt.

A többi tárgyak egyes hitközségek és tanitók, lelkészek ügyes bajos ügyeit képezték.

Olvastattak az egyházmegyei egyházi és világi jegyzői állások betöltésére vonatkozólag beadott szavazatokról a jelentés, e szerint megválasztottak mint leg több szava-

zatot nyerők: egyházi jegyzőül Csertán Márton kaposvári lelkész, világi jegyzőül Dr. Nagy Sándor ügyvéd.

Délben közébed volt melyen számos főt hangzott el; Begedy István Antal Gáborra, Antal Gábor az egyházmegyei vezérferfiakra s a ref. lelkészi karra, Peti Lőrincz Csorba Edére, Csorba Matolcsi Józsefre, Nagy Lajos Begedyre, stb. üritettek poharat. De után az ülést nem folytatták, miután az összes jelenlevők kikisérték a távozó püspököt.

A gyűlés aztán csak 30-án fejeztetett be. Közben a consistorium is gyűlésezett, több rendbeli panaszt és felebbezést intézett el. Többek közt helyben hagyta az inkei papválasztást s a Horváth Imre ellen beadott panaszokat elutasította.

H i r e k.

— Tisztelettel felkérjük lapunk t. hátralekosit, hogy hátralekaikat mentől előbb beküldeni sziveskedjenek.

— Antal Gábor ref. püspök csaknem egy heti itt időzése után június hó 29-én d. u. hagyta el végleg városunkat s Körmeny Sándor egyházkerületi főjegyző kíséretében Zágrába s onet Fiuméba utazott, hogy a ref. egyház slavóniai es tengerparti ügyeit is rendezze. Reszt vett Csurgon az egyházmegye ülésén is és egy pár igen életre való indítványa fogadtatott el. 29-en délben tiszteletére, a Korona vendéglőben, 100 teretkü bucsu lakomat rendeztek a gyűlés tagjai s onnet testületileg, nagyszabású közönség részvételivel kísérték ki a népszerű püspököt a vonathoz. Öt órakor aztán szíves bucsu s a közönség szünni nem akaró eljenzése közben hagyta el a városunkat, azon ígérettel, hogy a főgymnasium felavatásának ünnepélyére újból meg fogja látogatni Csurgot. Hozza Isten a derék fopásztort mielőbb körünkbe.

— Főispáni látogatás. Tallán Gyula főispán, titkára és Madarász Andor főszámvévo kíséretében június 30-án városunkba érkezett, hogy a szolgabírói hivatal kezelését és ügyemetet hivatalosan megvizsgálja. A vizsgálat sikerült s a főispán elismerését fejezte ki. A bizottság Csurgoról N. Atád, Szigetvár, Barcsra utazott a vizsgálatot folytatni.

— Házasság. Seregély Dezső ev. ref. lelkész Nagy-Kamizán június hó 22-én egybekelt Császár Vilma kisasszonnyal Szent-Györgyvölgyen (Zalamegye.)

— Szabadságon. Dr. Derék Pál kir. aljárásbíró július 1-evel megkezdette 1 havi

„die Königin“ semleges, „das Kind“ himnemenü.

Negyedik osztályos előtt a tanárok héroszokká alacsonyodnak. Bár alacsonyodnak, a respektus, mint a herosz név mutatja, még mindig nagy. A latin tanár tud legjobban drukkoltatni; mert ama bizonyos egyes es függő beszéd, azok a rettenetes föltételes mondatok ugyancsak megborzongatják a gyöngébb idegzetűket és tudományuk hátát s inkább a Gorgók fejét nézve nem egy nebuló, mintsem latinból feleljen, noha tudvalevő, hogy kővé vált, a ki a Gorgók fejét meglátta. — Az ásványtan sem támaszt drukkolás nélküli érzéseket; mert paleolit, noelit korszakokról beszélnek, kémiai vegyületekről s annyi tömegtelen szabályos és szabálytalan kristályrendszerrel, hogy a fej színte megreped a sok különleges dolog és nyakatekert név tanulásában.

Öt- és hatban a tanár „tisztelet tanár ur“ rá lesz: leszáll tehát az emberi méltóság piedesztáljára. A majdnem földig érő első és második osztálybeli fejbölgatások a kiszólitás alkalmával, a melyek a három- és négyben mély meghajlássá váltak, öt-, hatban fejbölgatáséssé változnak. — Drukk azonban van elég. — Nem tagadhatni ugyan, hogy egyesek — épen a kirosztálni valók — nem-tetszésüknek is próbáltak kifejezést adni

mérges tekintetükkel, ha szigoruan hangzott az „elég“; de pörül is jártak, mert az év végén mutatott minden alázatos viselkedésük es rettegéses drukkolásuk dacára is, faucsalí feszületű kepet vágott arcuk és a következő esztendőben, az egy évvel előbb csak félvállról nézett, egy osztálylyal alantabb járó diákok lettek iskolatársaik; vagy esetleg végkép letűntek a közepiskola szinpadaról.

A hét, nyolcz már egészen, de egészen más. Itt úr az úr, sőt még a koldus is úr. Az orr alatti es száj közötti rest —, melyet a nagy ünnepek alkalmával már az ötödik osztályban beretválni mert a csávási ifjuság, sőt a hatodikban már a borbélynál is megfordul helyel-közszel, hogy kieroszakolt éretlen bajuszszálakat vegye le — hetedikben es a nyolczadikban gyepesedni kezd s mutatkozik a barkó is, melynek helyét némelyek a Török-féle patikaszerrel is napvilágra hozni törekszenek.

Egy kis tükör, bajuszkefe ott van a zsebben . . . s magyarázás alatt es feleletek idején, ha tudja a csávási ifju, hogy nem csap le rá a villám, egész gyönyörűséggel nézi a kis tükörben bajuszát s próbálja, melyik arczhudozás: a komoly, a mosolygó vagy a nevető illik-e jobban bajuszához.

Persze, hogy most, mert a gyermekhang, mely öt, hatban kappanhanguvá lett,

ferihanggá vált, minéi mélyebb hangon igyekeznek választ adni a tanároknak hozzájuk intézett kérdéseire s kint is az iskolán kívül, ha udvarolnak, — reszint privatim, reszint mulatságaik alkalmával, hasonlóan, még a printenor hangu is basszus hangon szólal meg, azon hiszzenben, hogy így hamarabb ismerik el őket komoly udvarlóknak a fiatal nagysámok s komoly férfias egyéneknek fogják tekinteni a tanárok, még akkor is, ha nem-készültségük mellett is dokumentálni igyekeznek a tanárnak, hogy igenis ők készültek, de a tanár az elfogult . . . ; noha mégis teljes igazsággal írja be a tanár a maga valójában megérdemlett elégtelent.

Mindazáltal tagadni nem lehet, hogy minden külszínűködés mellett is itt drukkolt legtöbbet a diák s legtöbbet drukkolt, hogy visszatérjek a VIII. osztályra a VIII. osztály. Ugyanis, eltekintve a nyolczadikosokra már elmondottaktól, az év elejétől a legutolsó tanévi óráig folytonos figyelemztetéseknek vannak kitéve: „Baratom tanuljon, mert én senkivel sem kukoricázok,“ mondja az egyik tanár; a másik megazzal vigasztalja agyönggelkedő drukkos urfiakat: „Ha az összes angyalok szállnak is le az egből, én magyát nem ereszthetem oly kevés az ismerete.“

Szóval szörnyű mondások es kétségbeejtő drukkoltások napirenden vannak, ambar

szűnidejét. Ezen idő alatt a polgári perek tárgyalásai szünetelnek. Az egy hó alatt csak egyetlen bíró Hochreiter László lesz bíróságunknál.

— **Az érettségil bankett.** Említettük, hogy a 15 maturan Hegedüs István kormánybiztos tiszteletére mult szombaton társas vacsorát rendezett. A vacsora fenyesen sikerült. A résztvevők sorában hölgyek is szerepeltek. Ott voltak: Bauss Sándorné, Bárány Gyulané, Batori Lajosné és Jolánka, Bone Kálmáné, dr. Ehu Kálmáné, dr. Horváth Józsefné, Herczeg Ida, dr. Kovács Henriké, Németh Zsigmondné és Margit, dr. Nagy Sándorné, özv. Plachner Nándorné és Idus, Plachner Manóné, Sarközy Andorné stb. A lakoma igen kedélyes hangulatban, — éjjel fele tánczozal — a hajnali órákban ért véget. Tostban természetesen nem volt hiány. Az első tostit Neuhausz Lajos maturan mondotta a kormánybiztosra, a ki igazán szellemes tostit mondott nagy vervel a fiatalságra. Hegedüs beszédje a közönséget is elragadta, az igazán szép beszédet óriási tapsal honorálták. Majd a maturanok rótták le hálájukat tanáraikkal szemben, Mészáros, Bárány, Szűcs Zoltán, Bauss Olivér dr. Vidát, Bodola és Kondor Józsefet, Héjas Pált éltették, a kik természetesen válaszoltak. Igen szép tostit mondott Hegedüs az egyik félig érett maturanra. Bárány Gyula a szülők nevében beszelt stb. Éjfélkor Hegedüs búcsút vett a mulató társaságtól, hogy kipihenje a 2 nap fáradsalmait, a közönség pedig folytatta a tánczot és dictiózást.

— **Az áll. tanítóképezdében** a jövő tanévre a kituzott határidőig 22 leendő I. éves növendék jelentkezett, kik közül 13 fölveteli vizsgálat alá volt vetendő. E vizsgálat junius 30-án tartatott meg. Megjelentek 11-en, ebből 2 megbukott, 4 en segélyvel, 5-en segély nélkül vetettek föl.

— **Kóstoló.** Az alsók-sarkadi tejszövetkezet mult hó 27-én üzleti helyiségében tejtermény kóstolót tartott, melyre Csurgó intelligenciáját is meghívta. A kóstoló, melyen különösen sok hölgy vett részt, vasárnap délután ment végbe s kitűnően sikerült. A közönség végig élvezte a szövetkezet terményeit, tejszint, turót, vaját, sőt a savót is s úgy a tapasztalt tisztaság és rend, valamint a kitűnő termények iránt a legnagyobb meglegedését fejezte ki a szövetkezet vezetőinek.

— **A „Paraszt előadások”** Somogyban erősen kezdenek lábra kapni. Lapunk derek munkatársa Papp János szervezte az első paraszt műkedvelői társulatot, mely még a fővárosban is nagy tetszésben reszesült, azóta a segedsiek példáját több község követte. Most Zakány próbálkozik. Következő meghívójában: A zakányi iparos és polgár ifjuság a zakányi iskola javára f. évi julius

mindamellert Kajlasi Zebulon, csávási iskolázó egész önerzetesen visszaszólott egyik tanárjának: „En nem értem, hogy tanár urnak sohasem tudok adni feleletet.”

— „Nem csoda, — mondja a tanár szeliden, — hogy felelni nem tud, mert maga tanul korahajjalban, mikor mások meg alusznak és fekszik késő este, mikor mások már alusznak.”

E titokzatos ígéket első hallásra nem tudják ugyan megfejteni a csávási ifjak, de gondolják, hogy lappang alattok valami, a mint tenyleg így is volt.

Egy gyomorbeteg leányzó, a jobb idők beköszönte óta, mezei virágokat szed reggelinkint az úditó friss levegőben s estéinkint újra magába szívja a friss levegőt, újra a mező virágos térein s ezt szorgalmas barátunk szintén gyakorolja, mert tanulás végett a soha ki nem puhatható anyatermészet ugyanolyan időben, a szabad levegő élvezése végett egész véletlenül, de következetesen, szintén ugyanazon tájakra odavonzza.

(Folyt. köv.)

hó 4-én a zakányi nagyvendéglő helyiségében műkedvelő előadással egybekötött táncmulatságot rendez. — Beléptidj: személyjegy 40 kr., családjegy 1 frt, gyermekjegy 15 kr. Kezdeté este 8 órákor. Előadásra kerül: „A piros bugyelláris.”

— **Gimnázista leányok Keszthelyen.** A keszthelyi katolikus gimnáziumban két leány magantanuló tett vizsgálatot. Az egyik Milla Mari, a ki az első osztályról vizsgázott jeles sikerrel, a második pedig Nagl Paula, a ki a második osztályt végezte jó eredménnyel.

— **Ujházi Ede vendégszereplése.** Ujházi Ede, a Nemzeti Színház művésze befejezte kaposvári vendégszereplését, hol négy estén lépett fel. Különösen nagy sikert aratott a „Szabadulás” című színműben. A Nemzeti Színház nagy művésze négy feledhetetlen estét szerzett a kaposiaknak.

— **Ritka Isten áldása.** Visnyeai kaposvári takács mestert ritka szerencse érte; felesége egyszerre három gyermekkel ajándékozta meg, kik közül egy születése után mindjárt meghalt, kettő azonban a legjobb egészségűek örvend.

— **Az életmentők.** Csaknem halállal végződött egy fiúnak fürdőzése. A napokban többen papmalomhoz mentek fürdeni, a fürdőzők között volt Geröcs Ferencz fodrász egyik inasa is a ki a vízben pajzánkodott egyik társával, mi közben lába alatt elvesztett a talaj s már fúdoklott, midőn Aigner Géza kereskedő és testvére, segélyére utaztak s kimentették a csintalan fiút, a kit alig tudtak életre kelteni annyi vizet nyelt.

— **Nagy hőség.** Mindenképen abnormalis az időjárás. Májusban mindig a fagytól feltűnk, junius elején dermesztő hideg esőzés, néhol havazás is volt. Most pedig oly hőség uralkodik, hogy már-már elviselhetetlen. A hőmérő napok óta állandóan 27—28 B. fokot mutat árnyékban. A rekkenő hőség bizonyosan meghozza a nagyobb égi háborukat is.

C s a r n o k.

Mért vágytok szökni tőlem . . . ?

Mért vágytok szökni tőlem hűtlen évek!
Hűtlen barátként mért pártoltatok el!
Színet meglopjátok sötét hajamnak,
Mint nyár a rétét bus ősz jöttivel.
Minden feledve már, mi volt közöttünk?
Hozzám nem ez volt régi kedvetek!
Rózsát fűztek ifju homlokomra;
Ajkam vidáman zenge éneket.

Oh szép idők! oh mámorterhes álmok! . . .
Emléketek virága újra hajt!
Illatja, érzem, leszáll szívemre.
Egy isten is megrészegülne rajt!
Láng lobban újra lelkemen keresztül . . .
. . . Ábrándok képe, játszaddozz velem!
Csak vissza, vissza régeltűnt időkhöz;
Szép romjukon hagyj elmerengennem!

Könnyét szemem hadd öntse, hadd sirassam,
Mi elhagyott, mi vissza soh'se jó!
Tudom, halottját vissza már nem adja
A mult, ez a kegyetlen temető!
Tudom, tudom, szívrazó jajgatással
Az ég falét hiába verdesem;
En elpazarlott, rövid ifjuságom,
Nincs, nincs tavasz, mely visszahoz nekem!

S te, életemnek édes hajnal álma,
Reményeim letépett lombja, te,
Gondolsz-e az első vallomásra?
A válás kinját, óh még érzed-e?
Bujdosva e nagy élet-pusztaságon,
Bu, gond velem el nem felejtetted:
Emlékezni; leborulok, megáldom,
Megkoszoruzom drága nevedet. —

Jártam, hollyngtam széles e világot.
Ittam — feledni! — örömpoharát,
S csak azt találtam, nincs egy pillanat, mely
Edes mint a kin; emlékezni rád.
Agg remetének a mi az imádság,
Szálló harangszó néma völgy felett,

Eltikadt rétre hulló lassu harmat,
Virágnak a nap: az nekem neved.

Tavasz hiába vonja tarka sátrát,
Nem köt magához már virággal!
Rét illatát felém hiába küldi!
Nem értem, mit regél erdőn a dall!
Mind idegen . . . ! Lelkem rokon az ősszel,
Mely hint utamra sárga levelet:
Csöndes, borongó, daltalan . . . kódébe
A nap sugárt nagy neha-néha vet . . .

Minden mi szép volt, romba dült mögöttem
Rémitnek a vigasztalan napok.
Egy örömem van, egy vigasztalásom:
Hogy még könnyem van, még zokoghatok.
Ómóljetek szívem meleg szűlötti,
Segítetek ti a but hordanom;
Lelkemre vontok sűrű, sűrű fátlyot:
Ne lássa, minden mily bus, pusztá rom . . . !
Bpest **Hollósy István.**

A három Morghóthályai.

Humoresc.

Irta: **K. Kovács Laura.**

(Folytatás)

— Ezt jól tetted, — viszonzá Balambér, orrát simogatván; mint rendesen olyankor szokott tenni, ha mostohaságon kapta magát: mint éppen most. Mert hát nem egbe kiáltó ostobaság-e az, hogy ő nem jött erre a bölcs és mégis egyszerű gondolatra öt nap alatt? De se baj . . . Uzurán basa özvegye, a bizonyára remek Fatime, nem csak Ubaldot fogja meglátni . . . s akkor a választás rajta álland.

— Menjünk, mondá Ubald az ifjabb Morgóthályay gallerját megerintvén. Ma a „Német Világ” vendéglőben fogunk vacsorálni. Nem éppen valamely elkelő hely; de itt létem alatt már sorra járva valamennyi vendéglőt: éppen erre kerül a sor mára. Ezzel karon fogta öcscsét és gyors léptekkel azon városresz felé haladtak, hol a „Német Világ” vendéglő található.

A földszintes ház, mely előtt meg álltak, leginkább hasonlított gyári raktárhoz. A falak vakolatának nagyobb része le volt hullva. Korommal, sárral s ki tudná minemü mocskoló anyaggal a legcsufosabban volt összemázolva: hanem azért ablakaiból világozás aradozott s trombitás-zene hangjai törtek ki a gyakran felnyitott bejáraton. — Beléptek az egyetlen terembe, melynek piros abroszszal terített asztalai körül Dreza valamennyi utca-taposói helyet látszottak foglalni; az óriási pipa füsttől és fűledt melegtői szinte tarthatatlannak látszott az állapot ifjaink előtt. Egy sarokban volt az orchestertrum felállitva, de mégis úgy vélt az ember, mintha az egész teremben mindenütt rikolto trombita harsogás veszélyeztetné fülhártyáit. Balamber kedvetlenül ültegy asztal mellé, hol épen két közrendor végezte vacsoráját egy-egy pohár sör mellett. Ubald is helyet foglalt, köszöntvén az asztalnál ülőket; s mihielyt elhozta a pinczér, Ubald azonnal szóba eredt a rendörökkel: nem ismerik-e Uzurán basa özvegyet. Az egyik rendör határozott nemmel felelt, a másik azonban balfülét huzogatván, gondolkozni látszott. — Roppant gazdag, — szolt Ubald segítségképen, hogy a rendör révedező gondolatait így utba igazítsa. — Itt, valahol a nyaraló helyek egyikén várkastélyának kell lennie s egész török-udvart tart; ő maga mindig elfátyolozottan jár az utcán; . . . férje ket év előtt halt; Konstantinápolyból jöttek ide lakni.

A gondolkozó rendör intett mutató-ujjával, hogy már elég az utbaigazításból; ő már tudja, a mit. — Arcza azonban igen meglepő kifejezést öltött, olyat, mint a ki gunyolódva akar nevetni. — Ubald ereiben kezdett a vér dermedezni; de a rendör nem volt könyörületes, felhajtotta a pohara fenekén levő sert, rákönyökölt az asztalra, fejét tenyerebe helyezte s a legfrivolabb ábrázattal így szolt Ubaldhoz. — Hát azután miért keresik önök azt az Uzurán basa Fatiméjét? Ubald és Balambér egyszerre akartak felelni, de mégis egyik sem tudta hamarjában mit mondjon. — Fontos beszédem lenne vele, — felelé végre Ubald, fulig vörösödve.

Még pedig fontos? De j'szen, lelkem törököm, azzal kár fontos dolgokról beszélgetni, azzal nem sokra mehet az ember.

— No, az már a mi dolgunk, — vágott küzbe Balambér feltűrkerekedve.

— Beszáljen barátom, mit tud Uzurán Fatiméről, én bőven fogom a felvilágosításért jutalmazni, — mondá Ubald s egyszersmind intett a pinczérnek, hogy sört hozzon a rendőrnek.

Szivesen megmondom, a mit tudok s ha önök valaki mást keresnek: ugy tévutra vannak vezetve. Lakik itt, török uraim, egy igen öreg angol lady, a ki, Isten tudja, mi uton-módon, telepedett itt le. Annyi azonban igaz, hogy vagy husz évtől itt lakik, Van ennek az angol hölgynek egy remek papagálya, a melyet állítólag egy dűsgazdag angol lord bizott rá halála óráján, hogy gondját viselje. A megbízócsaládjától a lady nagy fizetést huz a papagály gondozásáért. Ezt a madarat Fatimének hívják és nagyon sokat tud beszélni. Ez a madár Uzurán basa özeegyének nevezi magát és hogy milliói vannak, hogy várkastélyban lakik s törökudvarral bir; szóval: Uzurán Fatimé, a kit önök keresnek, a lady Piusone Mary gyámadara.

Balambár a beszéd hallatára felugrott az asztalról és úgy tett, mint a ki el akar menekülni; Ubald azonban hideg vért szürelt, de azért mégis kiszalasztotta gondolatát; az nem lehet, mondá ingerülten; hiszen levelet irt nekem. — A rendőr nevetett. — Mondom: levelet irt Uzurán Fatimé; erre pedig egy madár nem képes.

Balambér megragadta Ubald karját; ajkai remegtek; alig bírta kimondani e pár szót: — Legalább ne beszélj; meneküljünk, mert csúful járunk. — Ubald visszahökkenvén, gyorsan két darab ezüst forintot nyomott a rendőr markába és Balambér karján, kitámolygott a német világból.

— Bátyám! valaki csúfos játékot üzött velünk; s te ráadásul még levelet is irtál. Azt tanácslom most már; szedjük össze sátorfánkat, és úgy szaladjunk el neu; mintha soha nem lettünk volna Drezdában. — Ubald felsóhajtván úgy vágta földhöz újonat-ujturbányát, hogy az menten lepénynyé mállott. Aztán, hogy örületes dühének legalább egy milliomodrészre csillapuljon fültövön legyintette ámuló öcsét s csak azután léptek egy bérkocsiba, hogy mennél hamarabb a vendéglőhöz érjenek, melyben Ubald szálva volt.

Ismét együtt látjuk mind a hármat. Zoltán fűrkésző pillantásokkal nézi hol az egyik, hol a másik levert ábrázatú fivért; kíváncsiság gyöttri, hogy mi van hát már a milliomos házassággal. De Ubald nem akar közlekenykedni; Balambér pedig úgy tesz, mintha semiről semit sem tudna többet öcsésénél. A két titkos mohamedán körmeit hegyezgeti és háttal ül egymáshoz. — Zoltán egy adag sódarral bibelődik s már a második üveg bort töltögeti poharába; nem ügyel rá senki és ő ügyel mindenkire; füleit hegyezi és tűnődik falatozás közben. Ubald, nem tetszhetett meg a szép Fatimének — gondolja magában; s lábai megrándulnak az asztal alatt. Az utolsó falat lenyelése után könyökét az asztalra helyezte fejét tenyerébe hajtotta, és elkezdett tűnődni; Nem lévén szokva komoly, fejtörő gondolat-hoz, úgy nézett ki, mintha nagyon szomorokodnék.

(Folyt. köv.)

2970. tk. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatónak Knizsek Lina férj. Kosztelenszki Jánosné csurgói lakos végrehajtást szenvedő elleni 5 frt 30 kr. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében, a kaposvári kir. törvényszék, a csurgói kir. jbiróság területén levő Csurgó községben fekvő, a csurgói 224. sztkjvben A + 2. sorsz. 369—b. 57. hsz. Knizsek Terézia férj. Kostyák Józsefné és Knizsek Lina férj. Kosztelenszki Jánosné

tulajdonát képező szántóra az 1881. 60. t. cz. 156. §-a értelmében 56 frt kikiáltási árban, — az ugyanottani 3. sorsz. és azok tulajdonát képező a 819. sztkjvben A + a. bejegyzett közös kirtókboldi illetőségre 20 frt. kikiáltási árban, — ugyanott A + 4. soréz. alatt azok tulajdonát képező az alsóki 239. sztkjvben A + 1. és 2. sorsz. u. bejegyzett közös birtókboldi illetőségre 20 frt. kikiáltási árban, — végül ugyanottan 1 + 5. sor, 269—b. hsz. 208. sz. ház udvar és és kertből végreht. szenvedő B. 7. alatti Knizsek Lina Kosztelenszki Jánosné fele résztevé illetőségre, még pedig ezen ingatlanokra vonatkozólag a B. 8. a. Horváth Viktoria özv. Knizsek Józsefné javára bekebelezett szolgálmi jog érintés nélkül 689 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1897. évi július hó 27-én d. e. 10 órakor

Csurgó községhezánál hivatalból megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10 % vagyis 5 frt 60 krt. 2 frtot, 2 frtot és 68 frt 90 krt. készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított vagy az 1881. november hó 1-en 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1896. évi november hó 4-én a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

1—1 Dr. DERÉKY PÁL kir. aljbró.

Árverési hirdetmény!

Zákány község előljárósága által közhírré tétetik hogy a község telkes gazdák tulajdonát képező vadászterüle-

ten gyakorlandó vadászati jog az 1883. évi XX-ik t. cz. 3. § értelmében 1897. évi augusztus hó 15-től 6 egymás utáni évekre vagyis 1903. év augusztus hó 15. terjedő időre Zákány község házánál

1897. évi július hó 27-én d. e. 9 órakor

megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe adatni fog.

Mely felvételek a zákányi körjegyzőnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Zákányban 1897. június hó 20-án.

Scheich János jegyző.

Windics József bíró.

Árverési hirdetmény.

Örtilos község előljárósága által közhírré tétetik hogy a község telkes gazdák tulajdonát képező vadászterületen gyakorlandó vadászati jog az 1883. évi XX-ik t. cz. 3. § értelmében 1897. évi augusztus hó 15-től 6 egymás utáni évekre vagyis 1903. év augusztus hó 15-ig terjedő időre Örtilos község házánál

1897. évi július hó 27-én d. u. 2 órakor

megtartandó nyilvános árverésen legtöbbet ígérőnek bérbe adatni fog.

Az árverési felvételek zákányi körjegyzőnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Örtiloson 1897. június hó 20-án.

Scheich János jegyző.

Gerencsér József bíró.

Van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságu

Thomasfoszfátlisztet

A legmagasabb díjakkal kiüntetett

szavatolt 15—20 % citrátban oldható foszforsavtartalommal és 85—100 % porfinomsággal.

Fetűmulhatlan, minden talajra alkalmas trágyaszor, különösen sovány talajok javítására, kintűnő hatás az összes gabonaművek, kapás és olajnövények, löhere és luczerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya; tekintettel hatásának tartosságára, felülmúlja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk, netaláni hiányt megtérítünk. felvilágosítással a legkészségesebben szolgál.

Arajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgál. a csehországi Thomasművek prágai foszfátliszt eladási-irodájának vezérképviselője a magyar korona orsz. területén

Képviseelő Tolna, Baranya és Somogy megyék területén
N E U P Á L
Dombóvár.

Kalmár Vilmos
Budapest, Erzsébet-körut 34.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete

BUDAPEST, V. Alkotmány-utca 31.

A világhírű

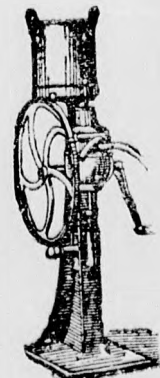
Bergedorfi Tejgazdasági Gépgyár

kizárólagos képviselete Magyarországon elvállal: tejjgazdaságok és tejszövetkezetek munkatelepeinek szakszerű teljes felszerelését legelőnyösebb felvételek mellett; s szállított legjuványosabb legkitűnőbb

„ALFA-LAVAL“ lefűlőzögépek

továbbá vajköpülők, hűtők, vajgyurók, valamint minden más tejjgazdasági gépeket és edényeket.

Ájegyzékek és előirányzatok kivátnatra díjmentesen küldetnek.

Nyomatott Vago Gyula könyvnyomdájában Csurgón 1897.